

Democràcia Inclusiva: construïm una nova societat

Panos Livitsanos

Transcripció de la xerrada "Democràcia inclusiva: construïm una nova societat" realitzada per Panos Livitsanos, activista de la Xarxa de Democràcia Inclusiva de Grècia, entorn al tema de "El Canvi de Valors i d'Institucions" plantejat en el marc de la [Jornada El Canvi](#), 19 de desembre de 2009 a La Fàbrica de Celrà (Girona).

Primer de tot, m'agradaria agrair a l'actiu Grup de Democràcia Inclusiva (DI) de Catalunya, a en Blai, la Laia i a tots els amics que ens han convidat a aquesta discussió tant interessant, en el context del nostre objectiu comú d'organitzar regularment actes comuns, per establir una comunicació regular entre les diverses xarxes i grups de DI internacionals, per aprofundir la nostra solidaritat amb els companys que treballen en diferents països. Aquest és un procés molt important perquè penso que ens ajuda a adquirir una elevada consciència dels problemes, dificultats i capacitats de cada Xarxa i grup local i així aprofundir en la comprensió i l'acció per fer avançar el projecte de la DI arreu del món, en correspondència amb els nostres objectius comuns i les nostres capacitats particulars, com a grups i membres.

La Democràcia Inclusiva aposta per a un canvi radical simultani en els Valors i les Institucions, però les teories post-modernes que malauradament han penetrat al moviment llibertari (apart de a l'Esquerra), habitualment eviten definir a què es refereixen específicament al parlar de "Canvi", "Valors" i "Institucions". En efecte, aquestes sovint es tornen paraules buides, paraules que han perdut el seu significat per a molta gent jove, tenint com a resultat la seva alienació de l'activisme polític antisistèmic. Per altra banda, nosaltres, en la Democràcia Inclusiva, hem tractat de DEFINIR què volem dir quan ens referim a Canvi, i aquest esforç és una part vital, inseparable dels nostres Objectius, del "paradigma" de la Democràcia Inclusiva. Això probablement implica que el significat de "Canvi" no és quelcom que existeix allà o una cosa que és "neutral" o auto-evident. Per descomptat, aquesta explicació a vegades és una tasca difícil i dolorosa, perquè comporta una confrontació política regular i un raonament oportú. Penso, tanmateix, que aquesta és probablement la única manera en que podem començar a comprendre l'impacte que tenen en nosaltres i en el nostre entorn els valors i les institucions i ajudar-nos a nosaltres i a la gent del nostre voltant a començar a pensar en una societat completament diferent però també completament factible en la que la que puguem crear i controlar les nostres pròpies institucions i els valors corresponents, controlar la nostra vida i que és el que realment succeeix a la nostra societat i a la nostra comunitat.

Per altra banda, aquesta és la raó per la qual jo personalment vaig començar a estudiar la Democràcia Inclusiva i em vaig començar a involucrar en aquest projecte tan sols fa un parell d'anys, un procés que va canviar tremendament i en un breu període de temps la meua visió del món que m'envoltava. En aquell moment el món era per a mi alguna cosa així com una olla de popurri en què "tot s'hi val", sense orígens definits racionalment, ni límits ni potencialitats veritablement democràtiques, en el qual hi havia tan sols "polítics" "bons" i "dolents", que implementaven polítiques "bones" o "dolentes" pel nostre propi bé, un món en el qual el

principal problema és l'inconsistent "xoc de civilitzacions" o només un "xoc de valors" (tal i com creuen molts en l'Esquerra reformista), un món en què, més o menys, hauríem d'estar més que contents tenint només la "llibertat" liberal o post-moderna per escollir les alternatives "culturals" i els estils de vida àmpliament predeterminats que el Sistema permet i que la societat consumista que crea, ens ofereix "de tot cor".

Per descomptat, encara estem lluny d'aconseguir les condicions necessàries que es requereixen per començar a qüestionar el Sistema a una escala social massiva, la qual cosa és important per a que un veritable Canvi sigui viable. Però, per nosaltres, aquesta tasca és un objectiu primari, és un projecte al qual ens adherim, el de propagar i crear les condicions per a una societat democràtica, radicalment diferent. Espero que amb aquesta curta introducció a la DI aconseguiré aclarir alguns aspectes principals d'aquest projecte.

Per tant, per la DI, la qüestió crucial ha estat sempre la institució de la societat, i quina part prenem nosaltres en cada moment, com a ciutadans actius, en el conflicte en curs i de vegades agressiu entre la tradició autònoma/democràtica per una banda i la tradició heterònoma/jeràrquica per l'altra. L'heteronomia, la jerarquia, i les seves estructures i valors relacionats han estat històricament predominants no perquè hi hagi una "tendència social inherent" a escollir la subordinació i la dominació, per descomptat, sinó per la violència sistèmica (per exemple avui en dia, la violència sistèmica intrínseca al sistema de l'economia de mercat i la "democràcia" representativa: física, econòmica, política) de les elits en contra de la població normalment més dèbil i reprimida. Aquesta violència, per exemple, és avui en dia més i més evident, a mesura que el Sistema i les elits, juntament amb les "classes" socials privilegiades que li donen suport, tracten d'imposar les mesures per superar la crisi econòmica massiva que han creat i que afecta principalment als estrats socials més baixos. És una violència Sistèmica que ja està transformant l'anomenada "democràcia" representativa actual (o més encertadament anomenada (per Castoriadis) "oligarquia liberal") en un tipus d'oligarquia semi-totalitària, on el terrorisme d'Estat sovint treballa en plena cooperació amb les elits transnacionals i locals, per a la repressió de qualsevol reacció possible al seu règim i a la concentració de poder sense precedents que aquest produeix (veure per exemple els recents esdeveniments a Grècia).

Els fracassos dels moviments per l'autonomia i la democràcia en el passat, ja sigui els que prenen la forma de moviments per la democràcia política/directa (Revolució Francesa) o per la democràcia econòmica (Revolució Soviètica) o ambdues (moviment anarquista espanyol en la Guerra Civil) per l'establiment d'un ordre genuïnament democràtic, han estat analitzats pel projecte de la DI i aquesta és una de les raons principals per la qual necessitem una estratègia transicional radicalment nova per assolir una societat de Democràcia Inclusiva, una veritable Democràcia, que tractarà de sintetitzar i transcendir les tradicions socialista i democràtica així com les corrents radicals dins dels "nous" moviments socials (Ecologista, feminista, etc.).

Quin és el significat de democràcia?

Així doncs, quin és el significat de Democràcia? Crec que hem de remarcar que la Democràcia no té res a veure amb la "democràcia" representativa o qualsevol tipus de "democràcia" estatista i

altres formes d'oligarquies. De fet, la única noció de democràcia que les persones coneixien fins a l'establiment de la invenció de la "Democràcia" Representativa, realitzat sobretot per les elits liberals americanes i britàniques fa aproximadament 200 anys, era el de democràcia clàssica, en la forma directa que s'assimilava al règim de l'Atenes clàssica que va sobreviure pràcticament 200 anys. Aquella democràcia, encara que va representar una ruptura sense precedents amb la tradició heterònoma i les institucions jeràrquiques i els valors del passat, era parcial, molt restringida i incompleta en dos sentits:

- En primer lloc, com és ben conegut, perquè el cos de ciutadans estava restringit als homes Atenesos i exclouïa les dones, els esclaus i els estrangers.
- En segon lloc, perquè la democràcia no s'expandia a l'àmbit econòmic ni a l'àmbit social més ampli. De fet, segons el nostre anàlisi, el motiu del col·lapse de la Democràcia Atenesa va ser que aquesta estava lluny del que anomenem una Democràcia Inclusiva, és a dir, una Democràcia que s'expandeix a tots els àmbits de l'Activitat Social humana en els quals es poden prendre decisions racionals col·lectivament, i que inclou a tothom, sense distincions de sexe, raça ni identitat sexual o cultural.

Tanmateix, el projecte d'autonomia, des dels llibertaris clàssics de l'Esquerra, fins als llibertaris d'avui en dia com Bookchin, Castoriadis i Fotopoulos, històricament ha estat enarborant la important bengala històrica de l'auto-institució i la democràcia, en la tradició alliberadora, i l'ha considerat un esperma d'inspiració i motivació per sintetitzar i declarar les condicions per a una societat radicalment llibertària. En aquest sentit, la democràcia Atenesa no és un "model" per a nosaltres, ja que no és ni molt menys una societat perfecta per copiar, sinó un esperma d'inspiració i motivació que pertany a la tradició d'autonomia, donat que, per primer cop en la Història, una plena democràcia política (directa) va ser establerta com a règim, en lloc de només com a procediment per la presa de decisions, tal com alguns, entre ells fins i tot alguns llibertaris, deformen el significat de la democràcia directa avui!

Per tant, la veritable naturalesa de la Democràcia és la de desafiar la tradició heterònoma/jeràrquica, les institucions que reproduïen les jerarquies i la concentració de poder. La condició prèvia per a la Democràcia és que les persones s'organitzin en Assembles generals en les que col·lectivament decideixen, amb consciència de causa, sobre tots els aspectes importants de l'activitat social. La Democràcia i l'Autonomia signifiquen en la pràctica que som nosaltres, els ciutadans, sense cap exclusió, els que instituïm la societat, i creem i controlem les seves lleis. De fet l'autonomia té aquest significat: que són els ciutadans els que es donen les lleis a si mateixos. Tanmateix, aquesta és només la condició necessària per a la democràcia com a règim. La condició suficient és que les persones posseeixin i controlin directament els mitjans de producció i distribució i totes les altres institucions econòmiques, polítiques i socials que creen, de tal manera que els processos polítics i econòmics siguin directament controlats per elles.

Aquesta és la raó per la qual, la unitat econòmica i política bàsica per a una veritable Democràcia és l'Assemblea de ciutadans, que és el cos de ciutadans, el "DEMOS" en el sentit clàssic, el que pren totes les decisions importants per a tots els aspectes de l'activitat social en els quals es poden prendre decisions racionals i col·lectives. Això implica que la veritable Democràcia no és només un procediment de "democràcia directa" que pot ser utilitzat per a "qualsevol propòsit" sinó que és

un règim, una organització social àmplia, és a dir, un complex d'Institucions i processos que assegurin la distribució igualitària del poder entre tots els ciutadans (és a dir, l'abolició de les relacions i estructures de poder) i els valors democràtics corresponents. En altres paraules, l'abolició de l'Estat i la "democràcia" representativa, així com de l'economia de mercat capitalista.

Per què necessitem una Democràcia Inclusiva?

Bé, alguns de vosaltres podeu preguntar, al cap i a la fi, per què necessitem una veritable Democràcia en els nostres temps? No són la propaganda i l'activisme alliberador suficients per a un canvi en els valors i les institucions i per fer-nos sortir del mal pas?

La principal raó per la qual escollim la Democràcia Inclusiva no és solament perquè no ens agrada l'heteronomia i el que implica sinó perquè avui, més que mai, és clar que el sistema actual ha creat una immensa i creixent crisi multidimensional que la humanitat afronta. Pot mostrar-se que aquesta crisi no té precedents en la història de la humanitat¹. No només pels creixents símptomes socials que aquesta implica per la nostra vida sinó perquè s'estén a totes les esferes de la vida, l'econòmica, la social, l'ecològica, la política i la cultural. Aquesta crisi que de fet va començar fa dos-cents anys, amb l'emergència de del Sistema de l'Economia de Mercat Capitalista i el seu complement polític, la "Democràcia" Representativa i les estructures jeràrquiques relacionades, ha assolit un cim sense precedents en la història humana. No és que això no tingui explicació o simplement que sigui degut als "valors" problemàtics de les elits que han arribat al poder. Té els seus orígens en les Dinàmiques del Sistema mateix, del qual la principal característica és la concentració de poder en tots els aspectes de la vida Social. Per tant, la principal raó de la crisi multidimensional, segons el projecte de la DI, és la distribució desigual del poder i la seva concentració en mans de les elits. No és només la Societat la que està en Crisi sinó el Sistema mateix: les seves institucions i els valors que l'han constituït, com la idea de Progrés, el Creixement i l'individualisme. Per descomptat, això no significa que desafiant i refusant només les idees i els valors del Sistema, hi haurà un canvi a gran escala tant en les Institucions com en els Valors.

Així, els teòrics de l'Esquerra reformista han intentat habitualment posar èmfasi en el Canvi de valors i en la millora o "l'aprofundiment" de les institucions existents (per exemple l'aprofundiment de la falsa "democràcia" que tenim avui en dia en la qual els "polítics professionals" prenen la major part de les decisions polítiques), d'una manera o d'una altra. Això és així ja sigui perquè eren incapaços d'entendre la naturalesa sistèmica dels problemes socials i els seus orígens en les jerarquies i oligarquies que imposen el Sistema i els seus valors a la Societat en la modernitat, o, per descomptat, perquè estaven acomodats i se sentien tant còmodes en el Sistema social existent que evitaven deliberadament plantejar la qüestió del Canvi Social de les Institucions i de l'origen o la font dels creixents carrerons sense sortida de la nostra era. Aquest origen principal és, segons el nostre anàlisi ampli i documentat, la concentració de poder en les mans de les elits, que en el nostre temps, en la era de la Globalització Neoliberal, pren la forma d'una elit transnacional. Malauradament, el reformisme és una tendència comú en els actuals

1 Per més informació sobre la Crisi Multidimensional, veure Takis Fotopoulos *The Multidimensional Crisis and Inclusive Democracy* (The International Journal of Inclusive Democracy, 2005) a http://www.inclusivedemocracy.org/id_books.htm, i T. Fotopoulos, [Hacia una Democracia Inclusiva](http://www.inclusivedemocracy.org/fotopoulos/other_languages/span/spantid.htm) " http://www.inclusivedemocracy.org/fotopoulos/other_languages/span/spantid.htm" (Nordan, 2002), T. Fotopoulos, *Towards an Inclusive Democracy* (Cassell, 1997)

moviments “antiautoritaris” que adopten una oposició casi exclusiva a la brutalitat de l’Estat i estan exhaustos de “l’activisme per l’activisme” però no poden veure al mateix moment que aquesta pràctica, quan esdevé una finalitat en si mateixa, no pot conduir a un Canvi Sistèmic radical sinó que possiblement pot comportar encara més Opressió Sistèmica.

Al mateix temps, mentre que alguns teòrics de l’Esquerra radical han aconseguit fer un pas endavant i qüestionar un element bàsic del Sistema, o més ben dit, el sub-producte del Sistema de l’Economia de Mercat, és a dir el Creixement, un element necessari que contribueix a la reproducció de les dinàmiques del Sistema i és àmpliament responsable de l’enorme crisi ecològica i de la Concentració Social massiva, com ara Serge Latouche amb el projecte de Decreixement², aquestes teories també eviten tractar explícitament la qüestió del Canvi, de la dissolució del Sistema de l’Economia de Mercat en si mateix, que és responsable de l’existència de l’Economia de Creixement, i de les dinàmiques de “creixement o mort” del Sistema, que han conduït a la humanitat a la situació actual. D’aquesta manera, el projecte de Decreixement ens porta a concloure que podem tenir més o menys una Economia de Mercat Capitalista “preferible” o “a la carta”, sense Creixement, una afirmació descaradament a-històrica i infundada. No només això, sinó que el projecte de Decreixement no pot comprendre que la “Democràcia” Representativa, des del seu naixement, és el complement polític autènticament compatible del Sistema de l’Economia de Mercat i Creixement, i d’aquesta manera refusa o subestima la més que mai necessària transformació a una veritable Democràcia, a un règim llibertari que, des del nostre punt de vista, és l’únic context social on una veritable descentralització i una societat ecològica poden tenir lloc³.

És el Sistema de l’Economia de Mercat internacionalitzada (és a dir la globalització capitalista) i la “Democràcia” Representativa en sí mateixa – i la Unió Europea que ens la imposa en la nostra àrea- la principal responsable del desmantellament de les estructures de producció local en països i regions de la perifèria de la UE, com és el cas tant de Grècia (els resultats de la qual són ara ben coneguts), com de Catalunya i també d’altres regions d’Espanya. És el sistema de l’Economia de Mercat, i el seu sub-producte, el Creixement, i la UE que els imposa a les persones d’Europa, el principal responsable de la destrucció de comunitats en la perifèria de molts països Europeus, de la creixent distància entre les classes socials més baixes i les més altes, de la flexibilitat i la inseguretat dels llocs de treball, de l’apatia de les persones cap a l’autèntica vida política i l’esfera pública, dels crims de guerra sistemàtics contra els pobles de l’Orient Proper, Sèrbia i d’altres indrets⁴, de la creixent Islamofòbia arreu d’Europa i dels Estats Units⁵, de la nova opressió dels nacionalismes, el racisme i el sexisme, de l’ara provada destrucció del medi per part de l’espècie

2 Veure també el diàleg sobre Decreixement a *International Journal of Inclusive Democracy* **Dialogue section:** <http://www.inclusivedemocracy.org/journal/dialogues.htm>

3 Veure també Takis Fotopoulos, “Las limitaciones de las estrategias de estilo de vida: El “movimiento” de ecoaldeas no es el camino hacia una nueva sociedad democratica”, *détourné*, #3, 2010 i la seva publicació original en Anglès, “limitations of Life-style strategies: The Ecovillage “Movement” is NOT the way towards a new democratic society”, *Democracy and Nature*, vol.6, num. 2 (Juliol 2000) a http://www.democracynature.org/vol6/takis_trainer_reply.htm

4 Veure també T. Fotopoulos, “The pink revolution in Iran and the “Left””, *The International Journal of Inclusive Democracy*, vol. 5, num. 2 (Estiu 2009) a http://www.inclusivedemocracy.org/journal/books/iranian_pink_revolution/

5 Veure també T. Fotopoulos, “The “long war” and Islamophobia”, *The International Journal of Inclusive Democracy*, *The International Journal Inclusive Democracy*, vol. 2, num.4 (Novembre 2006)

humana, de la relacionada centralització mecanicista de la vida urbana⁶ i l'alienació dels nostres conciutadans, del declivi massiu de la nostra qualitat de vida⁷ i la nostra salut, de l'empitjorament de la crisi biològica (per exemple la grip A)⁸, de la sub-cultura i la porqueria dels mitjans de comunicació de masses que hem de consumir cada dia, de la societat consumista i els diversos aspectes de violència implícita, psicològica, sexual, que hem d'afrontar.

Un moviment antisistèmic, des del nostre punt de vista, ha de projectar, ha de precedir la sortida de cada país/regió de la UE. Els activistes pel Canvi Social radical han de tenir en ment que, sense sortir del Sistema i les institucions que aquest imposa, no hi ha manera d'arribar a un Canvi de Valors, perquè la concentració de poder que és la causa més important de la imposició d'aquests Valors no es veurà afectada mentre les persones estiguin més o menys socialitzades dins d'ell. La qüestió crucial no obstant, després de les lliçons apreses del col·lapse dels moviments alliberadors del passat, és la manera com canvien els valors: canvien des de dalt i després de la revolució, quan les institucions haurien ja canviat mitjançant una avantguarda que dirigia efectivament el moviment revolucionari? Per nosaltres, aquesta és la raó principal per la qual els moviments alliberadors van fracassar. Per tant, necessitem una estratègia nova i universal per aconseguir el Canvi Sistèmic.

Aquest és el motiu pel qual necessitem una Democràcia Inclusiva, perquè una Democràcia Inclusiva proposa una nova estratègia transicional per tal d'evitar els errors del passat, un context institucional i el "paradigma" democràtic relacionat per a la distribució igualitària del poder a tots els àmbits socials que entrarà en contradicció directa amb les institucions i els valors existents. Aquesta és la raó per la qual proposem que les noves institucions de DI siguin construïdes i establertes pels ciutadans en les nostres comunitats locals/demos, FORA del Sistema d'Economia de Mercat Capitalista, la Democràcia Representativa i les institucions jeràrquiques, començant des d'ara i amb una consistència entre els mitjans utilitzats i les finalitats – una estratègia transicional que tindrà com a objectiu la creació d'un Nou Ordre Democràtic de Democràcies Inclusives confederades. Això és així perquè és només mitjançant la confederació que una Democràcia global pot tenir lloc, que és més que necessària en els nostres temps degut a l'augment de qüestions que han de ser resoltes en l'àmbit perifèric, nacional i internacional.

És la Democràcia Inclusiva un nou paradigma?

El Canvi en els Valors Socials i les Institucions: aquest és normalment un tema clau tractat en la teoria política contemporània, radical, reformista i fins i tot conservadora.

Així doncs, els teòrics conservadors de la nostra era de la Modernitat (i no de la post modernitat, com alguns creuen equivocadament) i les principals Institucions i mentalitat que la defineixen, és a

6 Veure també Blai Dalmau, "Sobre la crisi de l'automòbil i la seva possible superació", *détourné*, #3, 2010

7 Veure un estudi empíric dels enormes símptomes socials de la desigualtat a Wilkinson & Kate Pickett, *The Spirit Level: Why More Equal Societies Almost Always Do Better*, (2009) i Will Hutton, Look no further than inequality for the source of all our ills, *The Observer* (15/3/2009).

8 Veure Panayotis Koumentakis, "L'economia de mercat i la crisi biològica", *détourné*, #3, 2010 i a seva publicació original en anglès, "The Market Economy System and the Biological Crisis", *Democracy and Nature*, vol.6 num. 1 (Març 2000)
http://www.democracynature.org/vol6/koum_biological.htm

dir, el Sistema d'Economia de Mercat i el seu complement, l'anomenada "Democràcia" Representativa així com les estructures jeràrquiques i els valors (paradigma social dominant) estretament relacionats, un sistema social que ha estat establert els darrers 200 anys, sempre ha intentat explícita o implícitament legitimar les Institucions i els Valors existents, i per descomptat, la concentració de poder que aquest sistema reproduïx, en les mans d'algunes elits /jerarquies, en el millor dels casos amb algunes esmenes reguladores i, per descomptat, amb molta retòrica i amb un sense sentit provocador, com de costum!

Per altra banda, la teoria i la pràctica emancipadora i alliberadora (és a dir, no reformista) implícita o explícitament ha tractat la qüestió del Poder i les relacions de Dependència derivades d'Institucions Socials específiques i els valors de les jerarquies socials que les controlen i reproduïxen, per exemple, quines són les Institucions socials dominants, com van emergir i com es relacionen estretament amb les tendències històriques, econòmiques i socials, qui es beneficia de les Institucions jeràrquiques i de l'Estat i per què, i, per descomptat, el debat sobre per quin Sistema social autònom hauríem de lluitar, que eradicaria la dominació dels humans sobre els humans i sobre la Natura, d'una vegada per totes.

Així doncs, en la tradició autònoma, la Democràcia Inclusiva ha intentat sintetitzar i crear un nou significat de Democràcia que s'inspira en la Democràcia clàssica i està compost en base al moviment Socialista radical i als Nous Moviments Socialistes que van emergir als 60's. Aquest nou significat de Democràcia té un nou paradigma, un paradigma que es basa en un Racionalisme Democràtic, és a dir, en "donar motius/raons", tenint en compte dades empíriques i excloent l'irracionalisme, els dogmes espiritualistes, les tendències "objectives" inqüestionables del moviment social i el relativisme postmodern, i en la Democràcia com a Institució social auto-reflexiva.

Per tant, una societat autònoma, com la democràcia inclusiva que es proposa aquí, representa simplement l'elecció conscient entre dos possibilitats socials, que poden ser descrites esquemàticament com la possibilitat d'autonomia *versus* la possibilitat d'heteronomia, més que la realització d'unes potencialitats no revelades o objectives. En altres paraules, una societat democràtica serà simplement una creació social, que només es pot basar en la nostra pròpia elecció conscient d'aquelles formes d'organització social que són compatibles amb l'autonomia individual i social.

Quin és el marc institucional proposat per la DI?

- Democràcia Política: els Ciutadans, sigui quin sigui el seu sexe, raça, identitat cultural o sexual organitzen assemblees cara a cara en el seu Demos i prenen totes les decisions importants del seu "Demos" directament i sense representació.
- Democràcia Econòmica: el cos de Ciutadans pren totes les decisions macro-econòmiques importants per a la distribució de recursos escassos i satisfà les necessitats bàsiques de tots els ciutadans, tenint en compte els límits ecològics de les seves comunitats i de la globalitat de la confederació. Les necessitats no bàsiques dels ciutadans es satisfan mitjançant un "mercat" artificial que assegura la llibertat d'elecció pels béns que no són considerats

bàsics per les assemblees. Totes les persones capacitades per treballar treballaran una quantitat de temps estàndard definit per les assemblees per satisfer les seves necessitats bàsiques, mentre que si necessiten béns que no es consideren necessitats bàsiques, podran treballar més hores i la seva remuneració es determinarà tant per l'atractiu del treball que fan com per la demanda dels béns que produeixen. D'aquesta manera innovadora, que és extensament analitzada en el model de Takis Fotopoulos per una Democràcia Econòmica, en la qual no hi haurà ni Estat, ni diner ni un mercat real, la DI sintetitza tant l'interès individual i col·lectiu com l'autonomia en l'esfera econòmica.

- Democràcia en l'Esfera Social: això significa Democràcia en totes les esferes de la societat on les persones s'organitzen entre elles col·lectivament i prenen decisions racionals: Democràcia en el lloc de treball, a la llar, a l'escola llibertària. Totes les decisions que es prenen en l'Esfera Social haurien de seguir les directrius preses per les Assemblees Generals, de la mateixa manera que les assemblees "temàtiques" decidiran col·lectivament sobre la implementació d'aquestes directrius en els seus espais d'influència.
- Democràcia Ecològica: els Ciutadans prenen les decisions sobre totes les qüestions ecològiques importants en les Assemblees generals del seu Demos. La Democràcia Ecològica és inconcebible sense la mentalitat ecològica que requereix l'eliminació gradual de la mentalitat de dominació de l'humà sobre la Natura i deixar de veure-la com a un instrument per al Creixement, que el sistema reproduceix. Tenim raons per creure que en el context universalista, democràtic d'una societat de DI, que és una societat radicalment descentralitzada i "localitzada", juntament per descomptat amb una *Paideia* democràtica, l'ètica de la dominació deixarà pas a una nova ètica que veu la Natura i l'ésser humà com a parts inseparables del nostre món comú.

Finalment, un aspecte molt important de la DI en una societat internacionalitzada i solidària és la forma de Confederació. Això significa que les decisions importants que concerneixen diverses Demoi/comunitats s'haurien de prendre en un àmbit perifèric, nacional i internacional, mitjançant delegats revocables que no funcionin com a representants sinó com a delegats que han d'implementar les decisions de les assemblees locals -aspecte important si volem evitar la creació d'elits a nivell confederal.

Per descomptat, els diversos aspectes anteriorment esmentats constitueixen les condicions necessàries per l'establiment d'una DI. Les condicions suficients depenen de la consciència Democràtica, autònoma, dels ciutadans, en la qual la Paideia Democràtica (l'Educació en un sentit ampli) en general i els mitjans de comunicació, cultura i art Democràtics, jugaran un paper principal.⁹ Les persones es beneficiaran d'una Paideia Democràtica, no només en l'escola llibertària sinó també, i potser encara més important, prenent part cada dia en tots els aspectes de la vida de la seva comunitat/demos, des del treball d'oficina al d'agricultura i producció industrial, en la seva participació en els esdeveniments socials en curs etc. Aquests són els aspectes paral·lels i importants d'una socialització democràtica que esdevindrà un "bagatge comú" gradualment,

⁹ Veure també John Sargis, "Liberatory Education for Autonomy", *The International Journal of Inclusive Democracy*, Vol. 4, Num. 3 (Juliol 2008)
"http://www.inclusivedemocracy.org/journal/vol4/vol4_no3_sargis_liberatory_education_autonomy.htm"

juntament amb l'establiment d'Institucions Democràtiques, tal i com veurem ara breument en l'estratègia de transició.

Com podem fer el canvi en els valors i les estructures?

(ESTRATÈGIA DE TRANSICIÓ)

Per tant, com he subratllat anteriorment, per canviar el Sistema i els seus valors, és clar que necessitem un nou tipus d'Estratègia transicional que transcendeixi els errors del passat (revolucions directes de les avantguardes, etc.) i, d'aquesta manera, confirmi la nostra adjunció a un nou tipus de política que comprendria la creació de democràcies inclusives locals, és a dir, la creació d'una nova esfera pública que implicaria als ciutadans:

- com a ciutadans prenent decisions en les qüestions polítiques, econòmiques i socials àmplies dins de l'estructura institucional de les assemblees demòtiques. Com que aquestes assemblees protegeixen l'autonomia col·lectiva i individual, els ciutadans decideixen sobre les seves vides igualitariament, sigui quin sigui el seu sexe, raça o les identitats culturals o sexuals.
- com a treballadors prenent decisions sobre el funcionament de les empreses demòtiques dins de l'estructura institucional de les assemblees del lloc de treball;
- com a estudiants prenent decisions sobre el funcionament de les universitats i escoles, etc.

En un primer estadi, podem crear noves institucions polítiques, econòmiques, culturals i socials com a assemblees "a l'ombra", col·lectius econòmics autogestionats, mitjans de comunicació alternatius, etc.

Tanmateix, per tal que aquestes institucions siguin socialment significatives s'han d'implementar a una escala social important, és a dir, al nivell de l'autoritat local, del demos/comunitat, i això pressuposa la presa del poder local. Això pot realitzar-se a través de la participació en les eleccions locals de manera que el programa polític de la DI pugui ser implementat per delegats a l'ajuntament local, que són directament responsables davant les assemblees demòtiques i revocables per elles, en altres paraules, la presa del poder local per dissoldre'l efectivament en favor de les assemblees, el dia després de la victòria. D'aquesta manera les noves institucions a nivell local i més endavant a nivell regional i confederal començaran a ser implementades des del primer dia de la victòria de la plataforma política de la DI. No cal dir que qualsevol participació a les eleccions nacionals o europees és completament incompatible amb el nostre principi de "prendre el poder des de baix" i que la participació en les eleccions locals ha estat àmpliament reconeguda com un mitjà llibertari de lluita tant pels llibertaris clàssics (Bakunin) com pels contemporanis (Bookchin). Així:

- En l'àmbit polític, les assemblees de veïns formaran l'assemblea demòtica que determinarà l'agenda de l'ajuntament local i serà efectivament l'autoritat primordial de presa de decisions en l'àmbit local.
- En l'àmbit econòmic, de forma molt important, l'establiment d'un sector "demòtic" (és a dir, l'establiment d'un sector que impliqui unitats de producció i distribució demòtiques que siguin controlades i posseïdes col·lectivament pels ciutadans, seguretat social

demòtica, etc.)

- En l'àmbit social, primordialment, l'establiment d'institucions autogestionades al lloc de treball, als centres educatius, etc.
- En l'àmbit ecològic, primordialment, l'establiment d'unitats de producció i consum ecològiques, així com l'acció directa contra la destrucció de la natura per part de les corporacions;
- En l'àmbit cultural, el demos promou activitats que tenen com a objectiu la creació d'un art controlat per la comunitat (en lloc de les actuals activitats artístiques controlades per les elits) i mitjans de comunicació alternatius que contribuiran a fer del sistema de valors que és coherent amb una democràcia inclusiva la cultura hegemònica a la societat.

Tot això implica que un nou tipus d'organització política, la organització de la DI, hauria de reflectir ella mateixa l'estructura desitjada de la societat. Aquesta organització no seria el partit polític habitual, sinó una forma de "democràcia en acció", que emprendria diverses formes d'intervenció a nivell local, sempre com a part d'un programa global de transformació social que apunti a transformar gradualment cada autoritat local en una democràcia inclusiva. Per tant, l'organització de la DI hauria de fer servir dos formes principals d'intervenció:

a) La forma educativa que tindrà com a objectiu crear una majoria en cada àrea d'autoritat local per a la construcció d'una DI local com a l'únic mitjà de transcendir la creixent crisi multidimensional. Això podria implicar la creació de institucions polítiques "a l'ombra" basades en la democràcia directa (assemblees de veïns, col·lectius autogestionats etc).

b) La forma d'acció directa antisistèmica (marxes, reunions, seminaris i desobediència civil) contra les institucions polítiques existents i les seves activitats; diverses formes d'acció directa antisistèmica (vagues, ocupacions etc.) contra les institucions econòmiques existents i les seves activitats; participació en lluites per a la democràcia dels treballadors, la democràcia en la llar, la democràcia en les institucions educatives, l'autogestió i altres;

En relació a això, com he assenyalat anteriorment, en aquest període d'immensa concentració de poder, és ara més important que mai desafiar sense restriccions primer i per sobre de tot les institucions de l'actual Sistema Internacionalitzat a les nostres regions. A Europa, aquest Sistema està essent principalment imposat per la Unió Europea i militarment per la OTAN. Aquestes institucions, i més significativament, la Unió Europea, han de ser desafiadades directament perquè són les que principalment estan imposant la globalització neoliberal en la nostra àrea. Cap Democràcia Inclusiva ni cap tipus de societat autònoma és possible dins del marc de la UE. El que necessitem, per contra, és una unió confederal de les persones d'Europa basada en Democràcies Inclusives locals.

I això és el que l'estratègia per una Democràcia Inclusiva en poques paraules suggereix: que comencem ara a construir gradualment noves institucions democràtiques des de fora del Sistema, però dins de la societat existent, amb l'objectiu que el cos de ciutadans prengui el poder local i el dissolgui el dia després, mentre protesta també contra la legitimitat del Sistema i la violència Sistèmica.

Què és el *International Journal of Inclusive Democracy*?

Un dels mitjans primordials, i probablement el més important, per a la difusió del projecte de la DI a nivell internacional és el "International Journal of Inclusive Democracy"¹⁰. L' IJID és el successor de la revista "Democracy and Nature" que presentava un diàleg i una síntesi radical sobre la necessitat urgent d'un nou projecte alliberador. L'IJID és ara mateix una revista electrònica quadrimestral que presenta anàlisis i articles sobre esdeveniments socials i la situació del moviment antisistèmic des de la perspectiva de la DI o articles que dibuixen una línia clara del reformisme i ajuden a comprendre el pensament antisistèmic per l'autonomia. També presentem crítiques documentades del projecte de la DI, per avançar cap a un diàleg democràtic fructífer.

Quines activitats esteu realitzant a la Xarxa de DI de Grècia?

Què va passar a la revolta social grega i què va fer?

La Xarxa Grega és una petita confederació de grups autònoms o membres individuals que viuen i treballen a Grècia i que estan compromesos amb els Objectius de la Democràcia Inclusiva¹¹ i amb els passos per la creació d'una organització de DI¹². Com que jo soc membre del grup d'Atenes, i al mateix temps membre de la Xarxa de DI de Grècia, el que jo i altres membres del nostre grup intentem fer és difondre el projecte de la DI tant en l'àrea d'Atenes, mitjançant l'activitat del nostre grup, i al mateix temps a nivell nacional, mitjançant el treball de la nostra Xarxa. En aquest moment, per exemple, a la Xarxa Grega estem preparant la publicació de la Revista Grega de DI "Περιεκτική Δημοκρατία", mentre que en el nostre grup d'Atenes estem organitzant una petita constitució pel funcionament del grup i les nostres trobades, que per descomptat està d'acord amb els "Nostres Objectius". En els últims 10 anys aproximadament, i de manera incremental, mentre més persones se sumen al projecte de la DI, hem intentat organitzar els nostres grups d'estudi i les nostres petites assemblees locals, com la que vam organitzar amb el grup d'Atenes i hem estat prenent part tant en activitats locals com "centrals" que impliquen: publicacions que distribuïm a les reunions, la publicació de Cartes, la construcció i manteniment de la nostra pàgina web, la organització d'actes públics i discussions, participació en debats i trobades amb persones interessades en el projecte de la DI etc.

La revolta a Grècia el desembre passat va ser probablement l'explosió social més significativa després de la junta militar Grega. Segons el nostre anàlisi¹³, és la mescla de l'empitjorament de les crisis a tots nivells a Grècia, i en els últims temps especialment a nivell econòmic i ecològic, paral·lelament amb la molt més profunda crisi del Sistema mateix, a causa de l'irracionalisme de l'economia de mercat capitalista grega i l'Estat, que és "clientelista" i corrupte, la que va conduir a la insurrecció grega que va ser succeïda pel brutal assassinat a mans de la policia d'Alexandros Grigoropoulos. Malgrat que aquesta insurrecció, com la majoria d'insurreccions, no apuntava

10 <http://www.inclusivedemocracy.org/journal>

11 <http://www.inclusivedemocracy.org/catalanaims.htm>

12 http://www.inclusivedemocracy.org/ID_network.htm

13 Veure. Takis Fotopoulos, "A Systemic Crisis in Greece", *The International Journal of Inclusive Democracy*, vol5., no. 2 (Primavera 2009)

http://www.inclusivedemocracy.org/journal/vol5/vol5_no2_takis_systemic_crisis_greece.htm

I el nou article sobre la transformació del sistema polític Grec en un sistema semi-totalitari que es publicarà en breu a <http://www.inclusivedemocracy.org/journal/vol5/>

explícitament a un Canvi Sistèmic, implícitament i fins i tot si no va ser molt conscient per part dels joves i altres persones que van prendre part en ella de moltes maneres i, a vegades amb mètodes i efectes col·laterals incontrolables per la majoria de revoltats, va implicar una disputa contra el Sistema d'Economia de Mercat i la Democràcia Representativa, les jerarquies, i els valors que deriven d'aquestes institucions, com el consumisme, l'apatia, l'individualisme etc. La DI va prendre part en els procediments que van acompanyar i seguir la revolta grega, amb la participació de Takis Fotopoulos que va venir a Atenes i va prendre part en dues provocadores discussions amb gran participació, i amb alguns membres de la DI prenent part en les naixents assemblees de veïns locals tant a Atenes com a Thessaloniki, que es van formar durant o després de la revolta de desembre. L'aspecte principal, doncs, que ens va deixar el desembre passat, a la majoria de persones que veuen la situació de Grècia i del món, després de la "desaparició" gradual de l'impacte de la revolta, és principalment només ràbia contra els valors i les institucions que regulen en gran mesura les nostres vides.

Creiem que ja és hora que aquesta ràbia acumulada i massiva es canalitzi i es "desintensifiqui" de manera creativa i antisistèmica mitjançant la construcció i l'establiment de noves institucions democràtiques des de baix en totes les esferes socials (econòmica, política, social i ecològica), que començaran a canviar radicalment, des del "primer dia" les condicions i pràctiques diàries en les quals les persones del nostre entorn es socialitzen, i a partir de llavors la mentalitat i els valors es consagraran més i més en el cos de ciutadans, a través d'aquesta transformació radical de la societat.

Aquests Valors democràtics, si escollim aquesta estratègia, esdevindran, no una visió teòrica i abstracta d'un "comportament ideal", sinó un fet social diari, una celebració social diària, en la qual tots els ciutadans hi prendran part, i és amb aquesta consciència autònoma/democràtica que decidiran auto-reflexivament reproduir i millorar la Democràcia Inclusiva i el conjunt de les seves institucions. És amb aquest paradigma que se satisfaran les condicions necessàries per a l'expansió i la propagació d'un moviment democràtic Antisistèmic massiu a la resta de persones del món, que encara seguiran enfrontant la brutalitat massiva del Sistema de l'Economia de Mercat Internacionalitzada, la "democràcia" representativa, l'Estat i les estructures jeràrquiques del present i del passat.

Traducció al català per Laia Vidal (2009)

Aquest document pot ser reproduït o adaptat lliurement.

www.democraciainclusiva.org
